

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

ยางแดง
Dipterocarpus turbinatus C. F. Gaertn
DIPTEROCARPACEAE

ยางแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Dipterocarpus turbinatus</i> C. F. Gaertn
ชื่อวงศ์	DIPTEROCARPACEAE
ชื่ออื่น ๆ	ยางแดง(เพชรบูรณ์); ยางใบเลื่อม(เชียงใหม่); ยางหนู(เชียงใหม่,ลำปาง); ยางหยวก(กลาง,หนองคาย); ยางแดง(เพชรบูรณ์); ยางใบเลื่อม(เชียงใหม่); ยางหนู(เชียงใหม่,ลำปาง); ยางหยวก(กลาง,หนองคาย)
ชื่อสามัญ	-
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้น ส่วนต่าง ๆ มีขนกระจุกยาวสีน้ำตาลแดงหนาแน่น ขนยาว 3-4 มม. หูใบรูปแถบ ยาวได้ถึง 15 ซม. ใบรูปรีกว้าง ยาว 15-35 ซม. ปลายแหลมยาว โคนแหลมกลม หรือเว้าตื้น เส้นแขนงใบข้างละ 12-18 เส้น ก้านใบยาว 3-6 ซม. ช่อดอกยาว 3-5 ซม. มี 3-6 ดอก ก้านดอกสั้นมาก หลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 1 ซม. กลีบยาวยาวประมาณ 1.5 ซม. กลีบสั้นยาว 3-5 มม. กลีบดอกยาว 4-6 ซม. ด้านนอกมีขนรูปดาวสั้นประปราย เกสรเพศผู้ 30 อัน อับเรณูยาว 7-9 มม. หลอดกลีบเลี้ยงหุ้มผลเรียว ยาว 2-2.5 ซม. ปีกยาวยาว 10-20 ซม. ปีกสั้นยาว 1.5-3 ซม. ปีกสั้นขอบพับกลับเล็กน้อย
นิเวศวิทยา	พบที่พม่า กัมพูชา เวียดนามตอนใต้ คาบสมุทรมลายู และสุมาตรา ในไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ ขึ้นตามป่าดิบแล้งที่ค่อนข้างชื้น และป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 550 เมตร
ประโยชน์	เป็นพืชเศรษฐกิจ ปลูกเพื่อให้ร่มเงา